

Rariteitenkabinet

Tijdens de rienwierstrandingsperiode verzamelde ik op 15 augustus 2005, samen met een elfjarig nichtje, Catherine Blanpain zoveel mogelijk riemwieroetjes tussen Sint-André en Oostduinkerke-dijk. Merkwaardig hoe kinderen (dichter met hun ogen bij de grond) veel méér ontdekken dan volwassenen! Op zeker ogenblik zagen we, in de verte, medio-litoraal, twee grote voorwerpen liggen, op enige afstand van elkaar. We stevenden er vlug op af. Eerst kwamen we bij de krat met opschrift MERCABILBAO (zie vooraan in dit nummer) en iets verder lag een grote broodmand van 70 x 50 x 16 cm. Natuurlijk wisten we aanvankelijk niet, waarvoor deze krat met ruitvormige-gatenbodem diende, maar toen ontdekten en ontcijferden we de engelse tekst midden in het bodemvlak (zie foto), wat enige hilariteit met zich bracht.

Foto 1: broodmand (foto: Marc Panneels)

Enkele passanten genoten mee van de grappige vondst. Maar omwille van de massa hoogdagtoeristen durfden we de twee kratten, en vooral die laatste niet direct meenemen... De lezer begrijpt wel waarom. De volgende dag zijn we dan beide voorwerpen gaan terugzoeken en ophalen (zonder pottenkijkers). De broodmand verbleef vermoedelijk reeds geruime tijd in zee: het donkerrode plastic was op vele plaatsen ontleurd; een wierbegroeiing op de zijvlakken was er bijna helemaal afgeschuurd. De enige zeewezens die ik erop aantrof waren minuscule pokjes die zich comfortabel genesteld hadden tussen de lettertjes van het waarschuwingsbericht. Enkele andersoortige pokjes, mogelijk vulkaantjes zaten tussen het fabricageadres: PAXTON Newfield Close, Green Lane Walsall W. Midlands.

Zo zien we dat een SWG-er strandjutter soms ongewild een dief kan worden...

Marie Thérèse Vanhaelen